

„Tricolorul la români - înseamnă de identitate”

Cetatea Cavalerilor

Fondator: Col. r. Dr. Constantin Mășinău
Editor: Asociația Națională a Cavalerilor de C.H.O.
Editura Tipo MC, Oradea - 2020

1

Cartea Mea e și a Ta!

ISSN 2734-6889

ISSN-L 2734 -6889

Apostolul ANDREI – Înceștinătorul Daciei Mari.
(Pelerinajul cinstirii Apostolului și-al Neamului)

Prof. Dr. Gheorghe Constantin NISTOROIU

*„Drept aceea, mergând, învățați toate neamurile,
botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al
Sfântului Duh” (Iisus Hristos, în Matei 28,19)*

„Tricolorul la români – înseamnă de identitate”

Apostolul Andrei făcea parte din seminția pelasgă a Palestinei, iar înainte de a deveni Ucenicul Arhierelui Suprem **Iisus Hristos**, a fost discipolul celui mai mare profet din aceeași seminție pelasgo-palestiniană, **IOAN Botezătorul**, vărul lui Iisus, cel care a instituit **Ordinul Esenienilor**, cunoscut și sub numele de **Ordinul purității**, Prooroc despre care Mântuitorul a afirmat: „Între cei născuți din femei, nimeni nu este mai mare decât Ioan”. (Luca 7,28)

Alături de **Andrei**, în Ordinul Esenienilor lui Ioan Botezătorul, mai erau Simon (Petru) fratele său, Ioan și Iacob, Bartolomeu și Filip.

2

Ordinul Esenienilor propăvăduia dreptatea socială, moralitatea, altruismul, castitatea, sărăcia de bunăvoie, comunitatea bunurilor, ajutorarea semenilor, postul, asceza, sihăstria, venerarea creației, pocăința, botezul cu apă (purificarea), credința în Atotcreatorul, jertfa, nemurirea sufletelor, cinstirea străbunilor, mesianismul.

Ioan Botezătorul alături de ucenici săi s-a consacrat unei perioade de INIȚIERE, de pregătire, de purificare mesianică pentru a putea răspunde CHEMĂRII și ALEGERII Mântuitorului în vederea instituirii APOSTOLATULUI divin.

Ioan Botezătorul este singurul Magistru din Istoria umanității care își pregătește, își formează, își consacră și își oferă discipolii apoi, unui alt **MAGISTRU**, precum Iisus – ÎNVĂȚĂTORUL absolut. „*Eu unul vă botez spre pocăință, dar Cel ce vine după mine este mai puternic decât mine; Lui nu-i sunt vrednic să-i duc încălțăminte; Acesta vă va boteza cu Duh Sfânt și cu foc.*” (Matei, 3,11)

„*Cel care vine după mine, mărturisea Ioan Botezătorul, Care înainte de mine a fost... Pe El să-L urmați. Și eu am văzut și am mărturisit că Acesta este Fiul lui Dumnezeu... Iată Mielul lui Dumnezeu, Cel ce ridică păcatul lumii!*” (Ioan 1,27, 29)

Primul ucenic care L-a urmat pe Iisus, întru misiunea Sa, evanghelic-creștină la îndemnul lui Ioan Botezătorul a fost **ANDREI**. „*Acesta a găsit întâi pe Simon, fratele său, și i-a zis: am găsit pe Mesia (care se tâlcuiește: Hristos).*” (Ioan 1, 41)

Andrei era hărăzit cu harisma specială a înainte vederii, intuindu-l perfect pe Fiul întrupat al lui Dumnezeu, în persoana lui Mesia cel așteptat, adică a lui **Hristos**.

De fapt personalitatea lui Andrei se contura într-o persoană cu un caracter deosebit, cu conotații străluciri diverse: dârz, intransigent, drept, hotărât, integru, ferm, consecvent, zelos, rațional, credincios, slujitor, cu chip frumos și armonios.

Tradiția creștină i-a adăugat cum era firesc și cognomenul de „*Cel întâi chemat.*”

Fiecare dintre cei **13** Apostoli (prin chemarea expresă a lui Saul-**Pavel**), are un caracter aparte, cu însușiri diferite, specifice popoarelor, neamurilor la care era trimis să propăvăduiască Evanghelia, Creștinismul ortodox (dreapta credință).

După Pogorârea **Duhului Sfânt** și instituirea **Bisericii – Celei Una a lui Hristos**, Conciliul Apostolilor a propus întărirea și răspândirea creștinismului sub înrâurirea **Mângâietorului**, prin clasică metodă a tragerii la sorți. Asupra Apostolului Andrei „*a căzut sarcina de a răspândi Evanghelia în Bitinia, Propontida, Calcedonia, Bizanț, Tracia, Macedonia tocmai până la Marea Neagră și la Dunăre, precum și în Tesalia, Elada, Ahaia, Amisus, Trapezunt, Heraclea și Amastrida.*” (Viețile Sfinților Apostoli, trad. de Diana Potlog, Ed. Sofia, București-2002, p. 56)

„Tricolorul la români – înseamnă de identitate”

În pelerinajele sale de propovăduire a Crucii și a Învierii Domnului, Apostolul Andrei era însoțit alături de Duhul Sfânt și de al treilea braț al său, „*toiagul său de fier, ce purta pe el semnul crucii.*” (ibid., p. 58)

Întârzâind Apostolul Andrei să vină misionar în Dacia marelui Profet Zamolxis, i s-a arătat Mântuitorul, care l-a încurajat și l-a îndemnat să ajungă de grabă în ținuturile celor demni, viteji și drepecți. „*Andrei, sunt cu tine ori unde vei merge, dar **Skytia te așteaptă.***” (Leukios Charinos, *Acta Apostolorum apocrypha*, Atena - 260, revizuită de dacul **Georgius Florentius** (540-594), istoric al francilor, autorul primei istorii naționale a Franței *Historia Francorum* și episcop de Tours, Grigorie de Tours. Lucrarea revizuită a lui L. Charinos, a luat numele de *In gloriam Martyrum*, în Migne, PL, 71; ed. critică: W. Arndt-B. Krusch în MGH)

După Sinodul Apostolic de la Ierusalim din anul 50 d. Hr., Apostolul **Andrei** a plecat în cea de-a doua călătorie misionară atingând părțile Niprului, Nistrului, Delta Dunării, peștera din Valea Casimcei, peșterile de la Basarabi (Murfatlar) și Ion Corvin. Ajuns în țara Lupilor, adică, a dacilor numiți așa după caracterul lor dârz și neînduplecat (lupul fiind singurul animal sălbatic, care nu acceptă dresajul, păstrându-și integral libertatea), Apostolul Andrei a zăbovit mai mult în zona localității *Ion Corvin* de astăzi, unde era pur și simplu un tărâm (pădure virgină) al lupilor. I-a îmblânzit, a stat de vorbă cu ei, i-a mângâiat, apoi aflând o peșteră de calcar a improvizat un altar, și-a stabilit Cartierul general misionar și a început oficierea cultului creștin, hirotonind preoți și arhierei, înființând comunități creștine puternice în Dacia Pontică la Histria, Tomis, Callatis, dar și în restul țării. Din anul 750 d. Hr. este și protectorul Scoției.

Apostolul **Andrei** a găsit în Patria dacilor liberi o religie monoteistă foarte bine încheată, cu profeții mesianice și marianice lăsate de preotesele – profetese **Sibile**, cu sacerdoți în haine albe ale portului național, cu venerarea strămoșilor, cultul nemuririi sufletului, cu rugăciuni, post, cinstirea eroilor, venerarea naturii, cinstirea familiei, cu o metafizică ființială ontologică a filosofiei socrateice, cu sărbători cosmogonice, cu frumusețea dacică în care se perpetuează sublimul creației divine, astfel încât sacerdoții daco-geți îmbrățișându-L pe Hristos în Crucea și Învierea Sa, prin Ucenicul Său favorit, (Andrei era dreapta lui Iisus, iar Ioan inima), acolo în Dacia Pontică de unde a înflorit civilizația lumii, prin vindecări și minuni, astfel că, sacerdoții daci au devenit pe loc înflăcărații slujitori ai lui Hristos, alături de poporul demn, drept-măritor creștin, nu prin sabie, nici prin foc și nici prin sânge ca la *venerabilii* catolici.

Sub numele de **Peștera Sfântului Andrei** este cunoscută mănăstirea **dobrogeană**, situată în apropierea localității **Ion Corvin** din județul **Constanța**. Este construită în jurul unei peșteri în care tradiția populară susține că a trăit și a creștinat **Sfântul Apostol Andrei**. Peștera se găsește la mai puțin de 2 kilometri de „Cișmeaua Mihai Eminescu”, 4 kilometri de șoseaua Constanța - Ostrov

„Tricolorul la români – înseamnă de identitate”

Peștera Sfântul Andrei este așadar, prima **Biserică** a primului **Schit** monastic creștin al geto-dacilor. Făcând mulțime de minuni, vindecări, învieri, faima Ucenicului lui Hristos a ajuns mai târziu și la urechile regelui Decebal, căruia i s-a spus că: „ a fost un profet asemeni preoților lui Zamolxis care a predicat aici la noi învierea întru Hristos.” (Leukios Charinos, *Acta Apostolorum apocrypha*, op. cit.)

Tradiția spune că ulterior regele Decebal și-a botezat frumoasa și înțeleapta fiică Dochia, după numele Apostolului numind-o **ANDRADA**.

Apostolul **Andrei**, a dat numele său Colindelor, peșterii și râului din împrejurime, iar un braț al acestuia a primit mai târziu denumirea de *Izvorul lui Eminescu*, probabil după ce profetul nostru a vizitat acele locuri sfinte încrustate de pașii Marelui Ucenic.

În anul 2002, mi-am propus să încep un ciclu de pelerinaje pe jos, la toate schiturile și mănăstirile Patriei noastre. Așadar, în ajunul sărbătorii Sf. Ap. Andrei, noaptea după ce am trecut cu bacul m-am îndreptat spre Sf. Peșteră, însoțit de mentorul meu, eminentul profesor teolog argeșean **Constantin Gheorghe**.

Era un 30 Noiembrie al anului 2002, cu un soare sobru, ascet, emoționat, serafic, dar cu multă căldură de la cei peste 3000 de pelerini, majoritatea în straietele lor princiar-naționale, cu chip dac, voios, încrezător, mândru, suveran, suzeran și zvelt.

Vlădica **Teodosie Petrescu** era atunci doar episcop. L-a însoțit 8 ierarhi la slujire din țară și din afară. I-am spus că vreau să încep un ciclu de pelerinaje chiar din ziua acelei frumoase sărbători. Mi-a dat binecuvântarea, iar după praznicul doldora de pește, am reintrat în Peștera Sf. Andrei, i-am mulțumit Apostolului și Mântuitorului Hristos și am purces la drum. Pelerinajele le-am făcut în timpul vacanțelor de iarnă și de vară. Ciclul total a însumat vacanțele din 3 ani, cu **238** de mănăstiri și schituri, din Dobrogea, Bucovina, Dolj, Gorj, Mehedinți, Prahova, consemnând câte un jurnal pentru fiecare Eparhie, cu un portret aparte, îmbrățișat de propriile impresii.

Pe jos, pe zăpadă sau pe vreme însorită, dimineața sau pe înserat în ciripit de păsărele, am parcurs cca 5 000 de km, rostind aproape neîncetat rugăciunea inimii, mulțumindu-i în mod expres Maicii Domnului și cutezătorilor ctitori.

Am surprins cele mai fascinante locuri, cele mai Dumnezeiești lăcașuri voievodale, cele mai luminate icoane de monahi și monahii cu chipuri de îngeri, dar și pe cel al inginerului **Vasile Dumitrache**, întâlnit la Mănăstirea Sf. Ioan Botezătorul din Ivănești-Vaslui, la Maica stareță Antonia și la părintele duhovnic Irineu, Pelerinul care a străbătut țara în lung și-n lat pe la toate mănăstirile și schiturile Vetrei străbune, parcurgând la pas, fără grabă peste 11.000 de km, scriind și ghidul pe Eparhii al tuturor lăcașurilor de cult. (Vasile Dumitrache Florești, *Mănăstirile și Schiturile României pas cu pas*. Ed. Saeculum I. O. București-2002)

Pelerinajul la Peștera Sfântului Apostol Andrei are însă o conotație cu totul aparte, dacă mergi singur, cu gândul curat, cu pasul apăsător în țărâna sfântă, martirică, cu sufletul în porfiră de lumină, doar cu Dumnezeu, cu Măicuța, cu Apostolul și cu Strămoșii tăi. Ai impresia că te proiectezi undeva în timp, în acea vreme a creștinismului patriarhal întrezărind pașii, dâra de lumină a toiagului de fier, chipul frumos al Apostolilor care au pășit pe pământul dacic al Grădinii Maicii Domnului, respectiv a lui Hristos, Andrei, Filip, Pavel, cetățile întărite ale regelui Decebal, frumusețea fecioarelor, semeția junilor, țărani aceia viguroși și țanțoși ca niște viteji, turmele de mioare care albeau poienile înflorite și câmpiile verzi, apele

„Tricolorul la români - înseamnă de identitate”

cu susurul lor albăstrui și cu mulțime de pești, codrul cu legendele legendarilor lui, chipul Andraei în veșmântul princiar al Dochiei, libertatea aceea care ne-a legat de adevăr și ne-a întrupat în dreptate și nemurire spre drumul Crucii și înspre Calea Învierii.

Creștinul își înmulțește puterea cea de toate zilele în lupta cu neputințele vieții, prin reînnoirea la izvoarele sacre ale credinței sale milenare - apostolice prin contopirea în rugă în comuniune de vibrație cu restul de semeni creștini.

5 Greu încercați în aceste zile, românii au nevoie arzătoare să se poată contopi în rugăciune pentru a alunga sentimentul singurătății proprii și a se însufleți cu semenii și cu Divinul !

Cine sau ce lege scrisă sau nescrisă poate opri dorul de rugăciune a creștinului ortodox atunci când chemarea străbună răsună în sufletele noastre ?!

Vrednic este PĂSTORUL ce simte durerea Neamului său !

Și chiar dacă s-a dovedit că a rămas singurul, mulțumim Cerului că ni l-a dăruit în ceasul de grea cumpănă.

Iubire, bucurie și sănătate tuturor purtătorilor sfântului nume Andrei!

Bibliografie:

Viețile Sfinților Apostoli, trad. de Diana Potlog, Ed. Sofia, București-2002;
Leukios Charinos, Acta Apostolorum apocrypha, Atena-260;
Grigorie de Tours, In gloriam Martyrum, în Migne, PL, 71;
F. Dvornik, The Idea of Apostolicity and the Legend of the Andrew, Chabridge, Mass., 1958;
R.A. Lipsius-M. Bonnet, Acta Apostolorum apocrypha II, I, Leipzig, 1898, 1-127;
E. Peretto, Andre, în DECA, II.

28 Noiembrie 2020

+ Sf. Cuv. Martir Arsenie Boca